

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 227/2020
12.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бубањ Синише, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бубањ Синише, адвоката Тамаре Бакић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.12/19 од 18.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1052/19 од 20.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бубањ Синише, адвоката Тамаре Бакић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.12/19 од 18.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1052/19 од 20.11.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацује.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К.12/19 од 18.09.2019. године окривљени Синиша Бубањ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, а на основу члана 246. став 7. КЗ у вези члана 87. КЗ, изречена му је мера безбедности одузимање предмета, како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Према окривљеном Бубањ Синиши изречена је и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршавати у заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док има потребе за лечењем, али не дуже од 3 године и одређено да ће му се време проведено у установи урачунати у казну затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1052/19 од 20.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Сомбору К.12/19 од 18.09.2019. године потврђен.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Бубањ Синише, адвокат Тамара Бакић, поднела је захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз предлог да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Синише Бубња је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама повређен закон из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тиме што је на штету окривљеног прекорачена оптужба. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је суд чињенично стање описано у оптужници изменио на штету окривљеног и повредио објективни идентитет између оптужнице и пресуде, на тај начин што је опис из оптужнице „неовлашћено узгајао психоактивну конопљу која садржи опојну дрогу“ заменио у пресуди описом „неовлашћено производио и држао ради продаје опојну дрогу канабис-марихуану“. По ставу одбране, нижестепени судови су чињенични опис оптужнице изменили на штету окривљеног, избацивањем речи којим прецизирају блажу правну квалификацију убацивањем описа који подразумева теже кривично дело.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне количине окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају то није учињено, имајући у виду да је оптужницом Вишег јавног тужиоца у Сомбору КТО 37/18 од 17.08.2018. године окривљеном Бубањ Синиши стављено је на терет извршење два кривична дела и то кривично

дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ и извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а да је пресудама које бранилац у захтеву за заштиту законитости побија, окривљени оглашен кривим због извршења једног кривичног дела и то: неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. Имајући у виду наведено, односно чињеницу да је окривљени уместо за два кривична дела оглашен кривим за извршење једног кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, неосновано се поднетим захтевом указује да је окривљени доведен у неповољнији положај. При томе, правноснажном пресудом му није стављена на терет тежа квалификација, односно кривично дело за које је запређена тежа казна, од оних кривичних дела, која су му стављена на терет оптужницом Вишег јавног тужиоца у Сомбору КТО 37/18 од 17.08.2018. године. По ставу, Врховног касационог суда, поступајући на наведени начин нижестепени судови су ишли у корист окривљеног, а не на његову штету.

Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бубањ Синише, којима се указује да је на штету окривљеног прекорачена оптужба и тиме учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у односу на коју повреду по ставу Врховног касационог суда захтев нема законом прописан садржај, обзиром да у образложењу захтева бранилац окривљеног не описује у чему се конкретно састоји наведена повреда закона.

Наиме, одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву.

Имајући у виду наведено и цитирану одредбу члана 484. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Синише Бубња нема законом прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић